

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ๑

ความคุ้นเคยของนักศึกษาที่สมัครการเรียนด้วยโทรทัศน์

ลำดับ	ผู้เคยเรียนทางโทรทัศน์มาก่อน		ผู้ไม่เคยเรียนทางโทรทัศน์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑	๕๘	๑๖.๓๓	๕๐๒	๘๓.๖๗

ตารางที่ ๑ แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่ไม่เคยกับการเรียนการสอนด้วยโทรทัศน์มาก่อนถึงร้อยละ ๘๓.๖๗ ผู้ที่เคยเรียนทางโทรทัศน์มาก่อนมีเพียงร้อยละ ๑๖.๓๓ เท่านั้น

ตาราง ๒

ความพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนด้วยโทรทัศน์วงจรปิด

ลำดับ	รายการความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
๑	ชอบการสอนด้วยโทรทัศน์	๕๕๓	๙๕.๕๐
๒	ไม่ชอบการสอนด้วยโทรทัศน์	๑๔๗	๒๕.๕๐
	รวม	๖๐๐	

ตารางที่ ๒ แสดงว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๗๕.๕๐ ชอบการสอนด้วยโทรทัศน์ มีเปอร์เซ็นต์ที่ไม่ชอบวิธีเรียนด้วยโทรทัศน์เพียง ๒๔.๕๐ เท่านั้น

ตารางที่ ๓

วิธีการแนะนำนักศึกษาผู้ไม่เคยกับการเรียนด้วยโทรทัศน์

ลำดับ	วิธีแนะนำนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
๑	ไม่มีการแนะนำหรือให้เตรียมตัวมาก่อน	๓๕๕	๕๕.๘๓
๒	อาจารย์ข้แจงวิธีการเรียนทางโทรทัศน์ให้นักศึกษาทราบเกี่ยวกับการเรียนทางโทรทัศน์	๑๘๗	๓๑.๑๗
๓	ให้คนควาจากห้องสมุด	๕๔	๘.๐๐
๔	ให้อาณคณื้การเรียนทางโทรทัศน์ด้วยตนเอง	-	-
รวม		๖๐๐	

ตารางที่ ๓ นี้แสดงว่าอาจารย์หรือผู้เกี่ยวข้องของทางโทรทัศน์วงจรมปีคิในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๕.๘๓ ไม่ได้นำวิธีการเรียนด้วยโทรทัศน์ให้แก่ศึกษาก่อนเลย แต่มีอาจารย์บางส่วนข้แจงวิธีการเรียนทางโทรทัศน์ให้กับนักศึกษา นักศึกษาเป็นส่วนน้อยร้อยละ ๘ ที่คนควาหาความรู้ด้วยตนเองจากห้องสมุด

ตารางที่ ๔

ความพอใจของนักศึกษาที่ต่อการให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนแบบใตทางโทรทัศน์

ลำดับ	วิธีการสอน	จำนวน	ร้อยละ
๑	บรรยายประกอบวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	๒๖๖	๔๔.๓๓
๒	บรรยายล้วน ๆ	๒๒๓	๓๗.๑๗
๓	บรรยายประกอบการสาธิตทดลอง	๑๑๑	๑๘.๕๐
รวม		๖๐๐	

ตารางที่ ๔ แสดงว่า นักศึกษาร้อยละ ๔๔.๓๓ ต่อการให้อาจารย์สอนแบบบรรยายประกอบวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆมากกว่าจะบรรยายล้วน ๆ เพียงอย่างเดียว ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาร้อยละ ๓๗.๑๗ เท่านั้นที่มีความต้องการการสอนชนิดนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕
ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน

ลำดับ	ลักษณะของปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
๑	ผู้เรียนนั่งข้างหลังเห็นภาพและไคยีนเสียงจากโทรทัศน์ไม่ชัดเจน	๓๕๑	๕๘.๕
๒	ผู้เรียนบางกลุ่มไม่สนใจจับกลุ่มคุยกันเป็นที่รำคาญของบุคคลอื่น ๆ	๑๘๓	๒๓.๘๘
๓	ไม่มีโอกาสได้ซักถามขอข้อใจจากอาจารย์ทันที	๕๒	๑๕.๓๓
๔	ขาดหนังสือคู่มือประกอบเพื่อให้เข้าใจวิธีการเรียนทางโทรทัศน์อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ	๑๘	๒.๓๓
รวม		๖๐๐	

ตารางที่ ๕ แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนคือ ผู้ที่นั่งอยู่หลังชั้นเห็นภาพและไคยีนเสียงจากโทรทัศน์ไม่ชัดเจนเป็นร้อยละ ๕๘.๕ รองลงมาคือ ผู้เรียนบางกลุ่มจับกลุ่มคุยกันเป็นที่รำคาญของบุคคลอื่นร้อยละ ๒๓.๘๘

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาและคำอธิบายของอาจารย์ผู้สอนทางโทรทัศน์

ลำดับ	ความคิดเห็นของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
๑	บางวิชาอธิบายเร็วเกินไปฟังไม่ทัน	๓๕๑	๕๘.๕
๒	ภาษาที่ใช้อธิบายสับสนเกินไป	๑๙๕	๓๒.๕
๓	ใช้ภาษายากจนเกินไป ควรปรับปรุงแก้ไข	๕๔	๙
	รวม	๖๐๐	

ตารางที่ ๒ แสดงว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๕๘.๕ มีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนอธิบายเร็วเกินไปจนฟังไม่ทันในบางวิชา นักศึกษาจำนวนมากที่ให้ความคิดเห็นว่า อาจารย์ใช้ภาษายากเกินไปจนต้องมีการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งมีเพียงร้อยละ ๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗

วิธีการประเมินผลหลังจากเรียนบทเรียนทางโทรทัศน์แล้ว

ลำดับ	วิธีการประเมินผลของอาจารย์	จำนวน	ร้อยละ
๑	ไม่มีการประเมินผล	๒๕๕	๕๒.๕
๒	ดูจากผลการสอบ	๒๑๗	๓๖.๑๗
๓	สังเกตจากพฤติกรรม	๘๓	๑๓.๘๓
๔	ส่งแบบสอบถามให้กรอก	๘๕	๑๖.๕
๕	สัมภาษณ์	—	—
รวม		๖๐๐	

ตารางที่ ๗ แสดงว่า ทางแผนกโสตทัศนศึกษาของมหาวิทยาลัยไม่มีการประเมินผล การเรียนของนักศึกษาอย่างจริงจัง มีเพียงร้อยละ ๕๒.๕ เท่านั้น ร้อยละ ๓๖.๑๗ ดูจากผลการสอบ ร้อยละ ๑๓.๘๓ สังเกตจากพฤติกรรม

ตารางที่ ๘

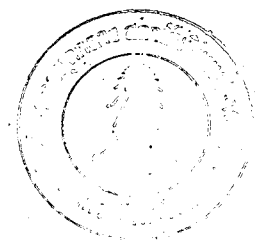
ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน

ลำดับ	ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน	จำนวน	ร้อยละ
๑	อาจารย์ยืนนิ่ง กระดานดำขณะทำการสอน	๕๒๔	๘๗.๓๓
๒	การอธิบายเร็วเกินไปในบางวิชา	๓๒	๕.๓๓
๓	อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสม	๒๔	๔.๐๐
๔	อาจารย์ไม่เตรียมการสอนมาดีพอ	๑๕	๒.๕
รวม		๖๐๐	

ตารางที่ ๔ แสดงว่า ปัญหาที่สำคัญคือ อาจารย์ส่วนใหญ่เกินครึ่งกระดานดำขณะที่ทำการสอน
คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๓๓

ตารางที่ ๕

ปัญหาเกี่ยวกับการสอนทางโทรทัศน์



ลำดับ	ลักษณะของปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
๑	ขนาดของตัวอักษรที่เขียนบนกระดานเล็กเกินไป	๒๗๔	๘๖.๕
๒	ไม่มีการประเมินผลการเรียนของนักศึกษา	๑๕๓	๒๕.๕
๓	บางวิชาไม่ควรสอนทางโทรทัศน์ เช่น บัญชี คณิตศาสตร์	๗๖	๑๒.๖๗
๔	ไม่มีการใช้อุปกรณ์ประกอบ	๕๔	๘.๐๐
๕	วิธีการสอนแบบบรรยายอย่างเดียวทำให้เกิดความ เบื่อหน่าย	๒๐	๓.๓๓
๖	วิธีการสอนไม่มีการเน้นและสรุปใจความสำคัญของ แต่ละบท	๑๘	๓.๐๐
๗	บทเรียนทางโทรทัศน์ไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาใน หลักสูตร	-	-
รวม		๖๐๐	

ตารางที่ ๕ ปัญหาเกี่ยวกับการสอนทางโทรทัศน์ คือ ขนาดของตัวอักษรที่เขียนบนกระดาน
เล็กเกินไป คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕ ไม่มีการประเมินผล ร้อยละ ๒๕.๕ และวิชาบางวิชาไม่เหมาะ
กับการสอนทางโทรทัศน์ เช่น บัญชี คณิตศาสตร์ ร้อยละ ๑๒.๖๗

ตารางที่ ๑๐
ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องรับโทรทัศน์

ลำดับ	ลักษณะของปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
๑	เทคนิคการถ่ายภาพไม่ชัดภาพไม่คอยทัน	๓๘๕	๖๘.๑๗
๒	ขนาดของเครื่องรับโทรทัศน์เล็กเกินไป	๕๘	๑๐.๓๘
๓	จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์มีไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้เรียน	๘๓	๑๓.๘๓
๔	เสียงจากเครื่องรับโทรทัศน์ฟังไม่ชัดเจน	๑๗	๒.๘๓
๕	ตำแหน่งการติดตั้งเครื่องรับโทรทัศน์ไม่ดีไม่ถูกต้องกับระดับสายตาของผู้ดู	๕	๑.๕
๖	ภาพที่ปรากฏบนจอบางครั้งไม่ชัดเจน	๘	๑.๓๓
รวม		๖๐๐	

ตารางที่ ๑๐ แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องรับโทรทัศน์ที่มากที่สุดคือ ด้านเทคนิคการถ่ายภาพไม่ชัดภาพไม่คอยทัน เป็นปัญหาถึงร้อยละ ๖๘.๑๗ ขนาดของเครื่องรับโทรทัศน์เล็กเกินไป ร้อยละ ๑๐.๓๘ จำนวนเครื่องรับมีไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้เรียน ๑๓.๘๓ เบอร์เซนต์ ปัญหาเรื่องภาพที่ปรากฏบนจอไม่ชัดเจน มีเพียงร้อยละ ๑.๓๓

ตารางที่ ๑๑
ปัญหาเกี่ยวกับอาคารสถานที่

ลำดับ	ลักษณะของปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
๑	ระบบการถ่ายเทอากาศไม้ดีรอนอบอว	๒๓๐	๓๘.๓๓
๒	ห้องเรียนทางโทรทัศน์มีเสียงรบกวนจากภายนอก มากเกินไป	๒๒๐	๓๖.๖๗
๓	ระบบการควบคุมเสียงและแสงภายในห้องเรียน ไม้ดีทำให้เกิดเสียงก้อง	๗๗	๑๒.๘๓
๔	การจัดโต๊ะเรียนแออัดจนเกินไป	๗๓	๑๒.๑๗
รวม		๖๐๐	

ตารางที่ ๑๑ แสดงว่า ปัญหาด้านอาคารสถานที่คือ ระบบการถ่ายเทอากาศไม้ดี ห้องเรียน
รอนอบอวร้อยละ ๓๘.๓๓ รองลงมาคือ มีเสียงรบกวนจากภายนอก ร้อยละ ๓๖.๖๗ ส่วนการจัดโต๊ะ
เรียนแออัดจนเกินไปมีเพียงร้อยละ ๑๒.๑๗

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒

ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะบทเรียนทางโทรทัศน์

ความต้องการของนักศึกษา	ผู้ที่มีความคิดว่าควรมี		ผู้ที่มีความเห็นว่าไม่ควรมี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เชิญวิทยากรมาสอนบางครั้ง				
บางคราว	๕๓๓	๕๕.๕	๒๗	๔.๕
ควรมีวัสดุอุปกรณ์ช่วยสอน	๕๗๐	๕๕.๐	๓๐	๕.๐
จัดกิจกรรมคั่นระหว่างการเรียนทางโทรทัศน์	๕๕๖	๕๒.๖๗	๔๔	๗.๓๓
รวม		๖๐๐		

ตารางที่ ๑๒ แสดงว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๕๕.๕ มีความเห็นว่า ควรเชิญวิทยากรมาสอนเป็นครั้งคราวร้อยละ ๔.๕ ไม่เห็นด้วย กานใช้วัสดุช่วยการสอนร้อยละ ๕๕ เห็นคว
นักศึกษาเพียงส่วนน้อยร้อยละ ๕ ไม่เห็นด้วย ส่วนการจัดกิจกรรมคั่นระหว่างการเรียนทางโทรทัศน์
ร้อยละ ๕๒.๖๗ ต้องการให้มีผู้คั่นคานมีเพียงร้อยละ ๗.๓๓ เท่านั้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓

ปัญหาปริมาณของเนื้อหาในแต่ละวิชา

	ค่าเฉลี่ย	แปลความ
ปัญหาปริมาณของเนื้อหาในแต่ละวิชา	๒.๓๓	ปานกลาง
ความยากของบทเรียนที่สอนทางโทรทัศน์	๒.๒๓	ปานกลาง
บทเรียนทางโทรทัศน์สามารถครอบคลุมเนื้อหาวิชาในหลักสูตร	๒.๓๗	ปานกลาง
การใช้วัสดุอุปกรณ์ช่วยการสอนทางโทรทัศน์	๑.๓๓	น้อย

ตารางที่ ๑๓ แสดงว่า นำหนักเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาค่าปริมาณเนื้อหาวิชา ความยากง่าย และความสามารถในการครอบคลุมเนื้อหาวิชาของบทเรียนทางโทรทัศน์ไม่มีปัญหาอะไร ส่วนสิ่งที่ เป็นปัญหาคือ การใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนมีค่าเฉลี่ยจ้อยอยู่ในระดับต่ำ

การเสนอตารางวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของอาจารย์ อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม มีทั้งสิ้น ๘๐ ท่าน จากคณะต่าง ๆ คือ คณะนิติศาสตร์ ๑๐ ท่าน คณะบริหารธุรกิจ ๑๕ ท่าน คณะมนุษย- ศาสตร์ ๑๒ ท่าน คณะศึกษาศาสตร์ ๘ ท่าน คณะรัฐศาสตร์ ๘ ท่าน คณะเศรษฐศาสตร์ ๕ ท่าน และ คณะวิทยาศาสตร์ ๒๑ ท่าน

ตารางที่ ๑๔

พื้นฐานความรู้ด้านโทรทัศน์การศึกษาของอาจารย์

ลำดับ	ความรู้ด้านโทรทัศน์การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
๑	ไม่เคยศึกษาหรือผ่านการอบรมเกี่ยวกับวิชาโทรทัศน์ศึกษามาก่อนเลย	๕๐	๕๐
๒	ศึกษาจากตำราหรือเอกสารเกี่ยวกับโทรทัศน์การศึกษา	๒๗	๓๓.๗๕
๓	เคยศึกษาวิชาโทรทัศน์ศึกษามาก่อนเป็นบางวิชา	๑๓	๑๖.๒๕
	รวม	๖๐๐	

ตารางที่ ๑๔ แสดงว่า ความรู้ด้านโทรทัศน์ศึกษาของอาจารย์ร้อยละ ๕๐ ไม่เคยศึกษาหรือผ่านการอบรมเกี่ยวกับวิชาโทรทัศน์ศึกษามาก่อนเลย ร้อยละ ๓๓.๗๕ ศึกษาคนเดียวจากตำราหรือร้อยละ ๑๖.๒๕ เคยศึกษามาก่อน

ตารางที่ ๑๕

ลักษณะการสอนทางโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ลำดับ	วิธีการสอน	จำนวน	ร้อยละ
๑	บรรยายล้วน ๆ	๕๔	๒๗.๕๐
๒	บรรยายโดยมีอุปกรณ์ประกอบการสอน	๒๑	๑๐.๕๐
๓	เทปบันทึกภาพรายการสอนไว้อวดวงหนา	๕	๒.๕๐
	รวม	๖๐๐	

ตารางที่ ๑๕ แสดงว่า ลักษณะการสอนทางโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง อาจารย์ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๗.๕๐ ใช้วิธีบรรยายล้วน ๆ ร้อยละ ๒๖.๒๕ ใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ เทปบันทึกภาพ รายการไวลางหน้ามีเพียงร้อยละ ๖.๒๕ เท่านั้น

ตาราง ๑๖
ปัญหาการสอนทางโทรทัศน์

ลำดับ	ลักษณะของปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
๑	ขาดอุปกรณ์การเรียนประเภทต่าง ๆ มาก	๓๘	๕๗.๕๐
๒	นักศึกษาไม่มีโอกาสซักถามข้อสงสัยทันที	๒๐	๒๕.๐๐
๓	ผู้สอนวิตกกังวลว่าผู้เรียนจะเห็นภาพและได้ยินเสียงไม่ชัดเจน	๑๕	๑๘.๗๕
๔	อาจารย์ผู้สอนรู้สึกเบื่อเมื่ออยู่นานกลางโทรทัศน์	๗	๘.๗๕
รวม		๖๐	

ตารางที่ ๑๖ แสดงว่า ปัญหาการสอนทางโทรทัศน์ที่สำคัญ คือ ขาดอุปกรณ์การเรียนประเภทต่าง ๆ มาก คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๕๐ นักศึกษาไม่มีโอกาสซักถามข้อสงสัยได้ทันทีร้อยละ ๒๕ ส่วนปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอนเช่นวิตกกังวลว่าผู้เรียนจะไม่รู้เรื่องมีเพียง ๑๘.๗๕ ความรู้สึกเบื่อเมื่ออยู่นานกลางมีเพียงร้อยละ ๘.๗๕ เท่านั้น

ตารางที่ ๑๗
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน

ลำดับ	ลักษณะของปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
๑	ผู้สอนไม่สามารถหาอุปกรณ์ที่ต้องการได้ครบ	๓๕	๔๕.๗๕
๒	ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	๑๗	๑๗.๕
๓	แผนกโสตทัศนศึกษาไม่มีการจัดอบรมวิธีการผลิต และใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	๑๑	๑๓.๗๕
๔	อุปกรณ์การสอนทำให้การสอนช้าลง	๗	๘.๗๕
๕	การใช้หรือไม่ใช้อุปกรณ์มีผลต่อความเข้าใจ ของผู้เรียนเท่ากัน	๕	๖.๒๕
รวม		๖๐๐	

ตารางที่ ๑๗ แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน ผู้สอนไม่สามารถหาอุปกรณ์ที่ต้องการได้ครบคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๗๕ รองลงมาคือ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ร้อยละ ๑๗.๕ และแผนกโสตทัศนศึกษาไม่มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์เพื่อช่วยการสอนร้อยละ ๑๓.๗๕

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘

สาเหตุที่แผนกโสตทัศนศึกษาไม่มีอุปกรณ์การสอนครบ

ลำดับ	ลักษณะของสาเหตุที่สำคัญ	จำนวน	ร้อยละ
๑	ขาดเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดบริการ อุปกรณ์ต่าง ๆ	๒๗	๓๓.๗๕
๒	ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของอุปกรณ์การสอน	๑๕	๒๓.๗๕
๓	อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจ	๑๘	๒๒.๕
๔	ไม่มีหน่วยผลิตอุปกรณ์	๑๐	๒๐.๐๐
	รวม	๖๐	

ตารางที่ ๑๘ แสดงว่า เหตุที่แผนกโสตทัศนศึกษาไม่มีอุปกรณ์ประกอบการสอนครบเพราะขาดกำลังเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดบริการ ๓๓.๗๕ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญร้อยละ ๒๓.๗๕ อาจารย์ไม่ให้ความสนใจร้อยละ ๒๒.๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย